

11

SŽ

SLOVO ŽIVOTA

Fil 4,13

“Všechno mohu v tom, který mi dává sílu.”

Někdy se cítíme spokojení, plní sil a všechno se nám zdá snadné a lehké. Jindy na nás útočí problémy, které ztrpčují naše dny. Mohou to být drobné nezdary v lásce k našim bližním, neschopnost sdílet s druhými náš životní ideál.

NEJSME SAMI

To, co nás za těchto okolností nejvíce tíží, je pocit, že musíme překonat tyto životní zkoušky sami, aniž bychom se mohli opřít o někoho, kdo by nám mohl rozhodujícím způsobem pomoci.

Málokdo prožil tak intenzivně radosti i bolesti, úspěchy i nepochopení jako apoštol Pavel.

Byl to superhrdina?

S NÍM JE VŠECHNO MOŽNÉ

Také sv. Pavel se cítil slabý, křehký, nedostatečný, ale měl tajemství, které prozradil svým přátelům Filipským: „**Všechno mohu v tom, který mi dává sílu.**“ Objevil ve svém životě neustálou přítomnost Ježíše. I když ho všichni opustili, Pavel se nikdy necítil sám - Ježíš mu zůstával nablízku.

NAŠE VELKÉ TAJEMSTVÍ

Všechno mohu, když přijímám a uskutečňuji slova evangelia: díky nim poznávám cestu, po které jsem povolán den co den jít; učí mě, jak žít, dávají mi důvěru.

Všechno mohu, když žiji ve společenství lásky s druhými, protože tehdy Ježíš přichází mezi nás, jak slíbil a pomáhá mi síla jednoty.

NAŠE ZKUŠENOSTI

Abraam 15 let

DŮLEŽITÉ JE KOMUNIKOVAT!

M. je spolužák, se kterým jsem měl velké problémy. I když už několik let se snažím žít Slovo života, bylo pro mě nemožné, vidět v něm člověka, kterého mám milovat, tak jak to žádá evangelium. Protože věděl, že jsem katolík, bavil se tím, že haněl křesťanství a čím víc jsem se bránil, tím víc se mi vysmíval. Když viděl, že se mi to nelíbí, byl ve svých urážkách ještě vytrvalejší. Jeho útoky však brzy neměly pouze na moje náboženství, ale i na mě osobně. Tak došlo k tomu, že jsem ho už nedokázal snášet a vždycky když jsem přišel do školy, jsem nevěděl, jak se k tomu postavit. Jednou o přestávce jsem měl v úmyslu, že mu to spočítám a to i násilím. Byl to okamžik. Pak ale naštěstí přišel kamarád, který mě zastavil. Přiznávám, že ještě dnes mě ten postoj mrzí, sám se v něm nepoznávám.

V této chvíli, kdy jsem byl tak nešťastný, jsem pochopil, že tu situaci nemůžu prožívat sám. Rozhodl jsem se, že se s tím svěřím ve skupině, kde se snažíme žít společně slovo života a poprosím je o pomoc. V tomto rozhovoru jsem pocítil, že to byla příležitost, kde se prověřila má víra. Posílený ze své skupiny jsem pochopil, že musím být připravený nastavit i druhou tvář. Díky tomu se ve mně upevnilo rozhodnutí a úsilí, že na zlo chci odpovídat dobrem.

I když se vztah s M. trochu změnil a kritiky někdy pokračují, snažím se vidět v tomto mém strádání bolest, kterou prožíval také Ježíš, když se mu vysmívali a to mi dává novou sílu ve spojení s jednotou a modlitbami kamarádů z našeho společenství.

Stalo se ti, že jsi prožil podobnou zkušenost i ty?